

És akkor így szólt

*A csűrön kívül ég a pelyva,
meddő bozótot láng emészt,
Megroppan az izzó cserfa,
ahogy a szél törzsébe tép.*

*Lovak és barmok keveredve
tiporják egymást. Sír a völgy.
Mintha a rossz ránk ereszkedne.
Zsarátnok állatként üvölt.*

*A fű kiszárad, fényre lobban,
füstje erdőkig elsöpör.
Fölötte felhő-vályú. Hosszan
reped, vize a földre dől.*

*A pusztulást az ember nézi,
reménytelen reményre lát.
Ha majd ekéjét földbe vési,
kihajt a gyújtótt mag-világ.*

Pillanatkép, nyitott blendével

In memoriam P.J. és N.N.Á.

*Napvilághomály. Nehéz, égi csend.
Az árbc áll. Kibillent. Megpihent.*

*Csíkja hasít a vízbe. Szürke kés.
Medúza-fátyol. Halraj. Lebegés.*

*Megtorpanásuk, cikkanásuk villám.
Lükeionban mester és tanítvány.*